उल्लासद्विस्मयौत्सुक्यसाध्वसं पश्यतश्च तां
मम 'अवर्तत तत्कालं न जाने हृदयं कथं । 108
अथ 'अवतीर्य सिंहात् सा पुष्पाण्य् उच्चित्य कन्यका
स्नात्वा सरसि तत्तीरगतं हरम् अपूजयत् । 109
पूजावसाने च 'उपेत्य स सखा शवरो मम
प्रणम्य 'आत्मानम् आविश्य ताम् अवोचत् कृतादरां । 110
आनीतः स मया देवि सुहृद् योग्यो वरस् तव,
मन्यसे यदि तत् तुभ्यं दर्शयाम्य् अधुना 'एव तं । 111
तच् छ्रुत्वा दर्शय 'इत्य् उक्ते तया स शवरस् ततः
आगत्य निकटं नीत्वा मां तस्याः समदर्शयत् । 112
सा 'अपि मां तिर्यग् आलोक्य चक्षुषा प्रणयस्रुता
मदनाविशवशगा शवरेशं तम् अभ्यधात् । 113
सखा ते मानुषो न 'अयं, कामं कोऽप्य् अयम् आगतः
मद्वञ्चनाय देवो ऽद्य, मर्त्यस्य 'एषा 'आकृतिः कुतः । 114
तद् आकर्ण्य 'उक्तवान् अस्मि तां प्रत्याययितुं स्वयं,
सत्यं सुन्दरि मर्त्यो ऽहं, किं व्याजेन 'आर्जवे जने । 115
अहं हि सार्थवाहस्य वल्लभीवासिनः सुतः
महाधनाभिधानस्य महेश्वरवरार्जितः । 116
तपस्यन् स हि पुत्रार्थम् उद्दिश्य शशिशेखरं
समादिश्यत तेन 'एवं स्वप्ने देवेन तुष्यता । 117

Digitized by Google